

Сви они који су после серије пролећних демонстрација са кулминацијом штрајка жеђу опозиционог лидера предвиђали врело лето и врућу јесен - преварили су се.

Иако је било озбиљних индиција да ће до коначних одлука и коперниканских обрта доћи било рушењем Владе изнутра (губитком скупштинске већине или председничким распуштањем Парламента) или споља (протестима напредњака, генералним штрајком или социјално-економским бунтом), сем безболне реконструкције од озбиљних и видљивих пукотина у владајућој коалицији није било ништа.

Јесен пролази у атмосфери ишчекивања, одмеравања снага са безбедне дистанце и хватања залета за блиц-криг, на шта ће личити кратка, бескрупулозна и беспштедна предизборна кампања.

Магнетна привлачност и једног и другог табора је све слабија, а разлог тог размагнетисања су локалне последице глобалне економске кризе, нови ожиљци старих националних рана и општенародна дезидеологизација, те је трон на који сви претендују изгубио некадашњи сјај и све више личи на гиљотину, а трапави ход нестрпљивих кандидата-dead man walking.

Сила која привлачи како партнере тако и гласаче је више гравитациона, те претконфликтни период почиње да личи на понашање алфа мужјака, вођа крда или чопора - треба се приказати што већим, што јачим, указати на неминовност свог успеха па макар и страхом претећи онима који ће остати са друге стране барикаде.

Нервоза се више не може сакрити чак и код најхладнокрвнијих и прекаљених политичких

Пише: Александар Дикић
понедељак, 17 октобар 2011 12:29

ветерана. Сви су свесни да су велике политичке каријере на коцки. Једини који може тврдити да ће после избора имати више чланова него пре је ПУПС, јер када се гласачке кутије затворе руководства неколико партија са неиспуњеним зацртаним плановима биће деложирана у превремену али заслужену пензију.

Када је већ споменута "најстарија" партија у држави, највероватније због стажа, физиологије и осталих природних фактора нервоза је највидљивија управо код њих. Она се испољава у односу према коалиционом пратнеру коалиционог партнера.

Као у раном пубертету ови анонимни ветерани бију одлучујућу, мада окаснелу битку за сопствени идентитет. Више нема тако учесталих тројних састанака (Палма-Дачић-Кркобабић), нити заједничког одлажења код Председника, нити заједничких преговора, нити иступања у јавности поводом горућих државних питања. Разједињена коалиција раширила је мреже у покушају да похвата како лаковерне пензионере (преко незадовољног и амбициозног првог пензионера као тврдог преговарача са ММФ-ом, заштитника обесправљених трећепозиваца са којима заједно проналази кривца за оправдани гнев), бивше и будуће социјалистичке гласаче (рехабилитација Милошевићеве реторике и старе русофилске сервилности у Срба), тако и пристодушне, прстонамерне, просторазумске и напросто просте Палмине шумадијске конзервативце (поређане у сопствену параду поноса, хронично против београдизације иако су Палмине корене једва ишчупали из Народне скупштине користећи хербицид Уставног суда о неспојивости функција).

То подрхтавање у води виделе су искусне напредњачке штуче и вешто избациле мамац пре задавања коначног ударца и излетања из ловачке јазбине. Све је изгледало на лукаву сачекушу гладне грабљивице.

Удварање преко надуваних процената у истраживању за интерну употребу, поштеда ових потенцијалних конвертита позивањем на одговорност за реалне неуспехе у протекле три године и наговештавање слатке освете Дачићу за издају и кршење постизборних договора на градском нивоу, више је него очигледан Вучићев гамбит где покушава да већ на почетку добије фигуру више. Освета се служи хладна, али температура под којом ради други човек напредњака и страст за успехом топи и тврђе материјале од оних од којих у саграђени остепоротични, збуњени,

али
дрчни пензионисани породични двојац.

Ни остала два коалициона партнера нису неактивна.

Европеизација најпозантијег Јагодинца је пројекат успешан као и политика и Косово и Србија. Дакле, делимичан и недовољан.

Патриотизам је престао да се сипа у тракторе, али су покушали му да објасне да се ни у Европу не одлази тим истим превозним средством, јер је траса до ЕУ ауто-пут са три траке, а Србија полако таљига зауставном. Оно са чиме би се он појавио у тој трци било би искључено из саобраћаја ради очувања опште безбедности, јер на том путу има и возача друге сексулне оријентације.

Ивица Дачић, са друге стране, жонглира са три своје функције. Иако вешт и искусан, често се деси да помеша одела, текстове и саговорнике. Првог полицајца Србије друга функција (потпредседник Владе) збуњује, а трећа (председник СПС-а) уводи у конфузију, па трансформације које се дешавају готово дневно изгледају еволутивно преузете од камелеона . Од нај-европљанина до орденирања са Филаретом и козачења са Конузином, пут је дуг ,али пречице се брзо нађу ако се укључи ротација и не поштују основна правила политичког саобраћаја.

"Невидљиви" део коалиције који се удобно крио свих ових година иза леђа демократа и за своју прекопотребну подршку добио на управљање једину преосталу Покрајину, почиње да у конфликту тражи искакање из жабокречине коју ствара владавина без учинка.

Да би се преживело и избило на површину стајаћа вода се мора узбуркати, а тада уз много муља, таласа и вртлога на обалу бивају избачене многе скривене и заборављене ствари.

Војводина се претворила у малу бару чак и за обично сите и доброћудне равничарске

Политички пијуни, рокаде, гамбити - пут до мата

Пише: Александар Дикић
понедељак, 17 октобар 2011 12:29

крокодилчиће, који, вероватно због ендемских утицаја више подсећају на гуштере - брзо беже под камен када опасност наиђе, палацају језиком да би осетили пулс како власти тако и јавности, и не можеш да их ухватиш ни за реп ни за главу јер могу без оба та наставка.

Савез војвођанских Мађара био је верни савезник демократа у парламентарним, покрајинским или председничким изборима. То је давало додатну међунационалну стабилност која је прави мелем на косовску рану. Додуше и власт је била блага и попустљива на било какве несташлуке мађарских првака, али то се може подвести под тренирање толеранције као и рехабилитациони процес српске државе према мањинама.

Захлађење односа није могло да дође у горем тенутку. Притиснути европским чекићем на наковњу о реституцији, у стрмоглавој брзини изгласавања европских закона

,
замерке ове мањине која се налази тиме директно погођена,

нису узете за озбиљно чак ни када се њихова матица умешала и запретила тамо где је власт тренутно најрањивија
- најаву могућих нових условљавања у процесу евроинтеграција.

Ово, тренутно, више споречкање него дубљи проблем, компензовано је чистом политичком математиком и прагматизмом

- чвршћим везама са лигашима као верним чуварима аутономашке ватре. Завади па владај успева и на тако малом терену какав је пут Нови Сад-Суботица, и мада га модернизовали и до ауто-пута, препреке и следеће улице на тој релацији биће учестале ако се ово питање системски не реши.

Иначе, напредњачке штуче имаће још један плен на трпези и две фигуре више у најави.

Јер, посета Томислава Николића муфтији Зукорлићу је његов својеврсни марш на мањине.

Као и америчко освајање срца и душа Ирачана, тако са кнедлом у грлу и опорим укусом у устима изгледа сусрет бившег и садашњег радикала у Новом Пазару.

То јесте хазардерски потез лидера напредњака, али је и најава на кога све он рачуна у бици за Србију. Нема сумње да ће ускоро са истим циљем уследити визита и Иштвану Пастору, која ће проћи са много мање контраверзи од ове претходне. Јер док власт покушава да политички изолује муфтију, форсирајући искрене и дугогодишње лојалисте Љајића и Угљанина

дајући им кредибилитет и ветар у леђа у том локалном обрачуна, Николић кокетира са макијавелизмом на погрешан начин и чини грешку Ћинђића и Коштунице који су и у Караџићу и Шешељу видели савезнике против заједничког непријатеља.

Најслабија карика у коалицији базира своју стратегију на игри између две ватре. Ризик такве "рекреације" да се буде обострано реш-печен и избачен из игре реално постоји, али политички каскадер какав је Млађан Динкић делује спреман и за такве изазове.

Оно где је Влада најслабија јесу њени економски резултати, а они који су били задужени за ту област не могу никога убедити у свој позитиван учинак, поготово са хипотеком од обећаних хиљаду евра. Играње на карту децентрализације, оправдања светском економском кризом, држећи се далеко и игнорантно према запаљивим питањима као што су Косово и геј-парада, слаба је резерва за полазак на фронт и било каквим фронталним нападом прве линије лако ће попустити, поготово што редови нису збијени са главнином војске која ће изнети главни терет борбе.

Што се опозиционе стране тиче центрипеталне силе напредњака усмерене су на јединог преосталог играча на терену који је против владајућег режима, а постоји некакав реални оквир за постизборну сарадњу.

Али, непредвидљивост Коштунице може се предвидети.

Политички пијуни, рокаде, гамбити - пут до мата

Пише: Александар Дикић
понедељак, 17 октобар 2011 12:29

Њихов став зависиће од изборног резултата обе стране и потврдиће Бајатовићеве речи да је политика у суштини математичка дисциплина. У најбољем случају, ДСС може одиграти улогу социјалиста у првој Коштуничиној влади ,подршка без уласка у институције условљена односом према Косову и НАТО, што су њихове традиционалне црвене линије а све у циљу поновног скидања демократа са власти као и те варљиве

2

004.

Одатле и бес који горчи превремено славље напредњака према новим странкама на десном тасу политичке ваге као што су Двери, СНП 1389, Образ... јер је достизање цензуса за ове дебитанте равно олимпијској норми или чак рекорду и они представљају озбиљну опасност по рејтинг ДСС-а и њихов улазак у Парламент, а губитнички гласови прелили би се на супротну страну.

Почетак, а и крај партије обележиће кретање пијуна, зато су и ван анализе остала тактичка позиционирања најјачих политичких партија. Отварање је почело. Рокаде, велике или мале, још увек су могуће.

Сан сваког пијуна је да постане краљица.

Али ако је краљ го, заставица ће пасти врло брзо.